

Sự Hiệp Một: Dây Liên Kết Của Sự Phục Hưng



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Công vụ 4:32, 33; Giăng 17:9-11, 20-24; 1 Cô-rinh-tô 12:12-18; Công vụ 1:8; Công vụ 15:1-31; Ma-thi-ơ 18:16-20.

Câu Gốc: “Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến đều, mềm mại đến đều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chịu nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh” (Ê-phê-sô 4:1-3).

Sự hiệp nhất là một phần quan trọng của sự phục hưng. Những bất đồng ý kiến, cãi cọ, và chiến đấu không khuyến khích sự phục hưng. Vào ngày Lễ Ngũ tuần, Đức Thánh Linh được tuôn đổ trên một hội thánh hiệp một trong sứ mạng của Đấng Christ cho thế gian. Các ý kiến khác nhau của thuộc viên và sự cãi cọ không quan trọng bằng sứ mạng lớn hơn của Đấng Christ. Tranh dành địa vị trở nên không quan trọng đối với mạng lệnh của Đấng Christ là dùng phúc âm để cứu những người lạc mất. Suy cho cùng, nếu các tín đồ đầu tiên của Đấng Christ bận rộn tranh đấu cho quyền lực, thì công việc đã thất bại ngay từ lúc khởi đầu. Thay vào đó, Đức Thánh Linh hướng dẫn họ chết cho cái tôi. Vì thế, họ hiệp một trong mục đích và sứ mạng.

Nơi nào không có sự hiệp một, nơi đó không có sự phục hưng. Đó là vì khi Cơ Đốc nhân ganh tị và tranh dành quyền lực, thì Đức Thánh Linh không thể làm việc được. Điều rất quan trọng là chúng ta bỏ đi các nan đề và làm việc qua những sự khác biệt nhiều khi phân rẽ chúng ta. Bằng cách này, chúng ta có thể hiệp một là điều Đấng Christ muốn cho hội thánh Ngài.

Đáp Lại Lời Cầu Nguyện Của Đấng Christ Về Sự Hiệp Một

Giăng 17 ghi lại bài cầu thay vĩ đại của Đức Chúa Giê-su. Bài này cho thấy Ngài nghĩ gì vào giờ phút quan trọng của lịch sử trái đất.

Hãy đọc Giăng 17:9-11; 20-24. Tự đáy lòng, Đức Chúa Giê-su rất mong muốn điều gì ở đây? Tại sao điều này rất quan trọng? Mỗi tương giao của các môn đồ với nhau bày tỏ thế nào đức tin thật của Cơ Đốc nhân? Xin đọc Công vụ 4:32, 33.

Sự hiệp một, hay hiệp nhất, của các môn đồ chuẩn bị lòng họ để nhận được tràn đầy quyền phép của Đức Thánh Linh. Lời cầu nguyện của Đấng Christ cho hội thánh Ngài được ứng nghiệm. Các môn đồ bỏ đi các ý kiến khác biệt của mình. Tình yêu đã thắng. Sự bất đồng ý và cãi cọ được bỏ đi.

“Vả, người tin theo đông lắm, cứ một lòng một ý cùng nhau. Chẳng ai kể của mình là của riêng; nhưng kể mọi vật là của chung cho nhau. Các sứ đồ lại lấy quyền phép rất lớn mà làm chứng về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su Christ; và hết thấy đều được phước lớn” (Công vụ 4:32, 33).

Các câu này cho thấy các môn đồ “một lòng một ý” với nhau, lấy “quyền phép lớn” để làm chứng. Ở Giê-ru-sa-lem trong thế kỷ thứ nhất, Cơ Đốc giáo không phổ thông. Nhưng các Cơ Đốc nhân sốt sắng này làm việc siêng năng và chia sẻ mọi sự với những người khác. Họ hỗ trợ lẫn nhau và bỏ qua một bên những tham vọng cá nhân. Vì thế, các thái độ vô vị kỷ và lòng tử tế của các môn đồ chuẩn bị họ để nhận được tràn đầy quyền phép của Đức Thánh Linh cho sự làm chứng.

“Sau khi các môn đồ đã hiệp một hoàn toàn, họ không còn tranh dành về việc ai là người có địa vị cao nhất. Lúc đó, Đức Thánh Linh được tuôn đổ xuống. Tất cả họ đều đồng lòng với nhau. Các sự cãi cọ được bỏ qua một bên.” Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels for the Church*, tr. 98.

Bài cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su trong Giăng 17 được ứng nghiệm. Tại sao điều này rất quan trọng đối với hội thánh chúng ta? Sự ước muốn của Đức Chúa Giê-su về sự hiệp nhất cho hội thánh đầu tiên bày tỏ gì về sự ước muốn của Ngài cho hội thánh chúng ta ngày nay?

Những Thí Dụ Trong Tân Ước Về Sự Hiệp Một

Vào thế kỷ thứ nhất, dân chúng trong thời Tân Ước được chia ra nhiều giai cấp xã hội khác nhau: người giàu và người nghèo, nam và nữ. Đó là một xã hội có nhiều rắc rối. Sự tự do, công bằng, và nhân quyền không phổ thông hay không được chấp nhận.

Sau đó, Cơ Đốc giáo gia nhập vào thế giới. Đạo này tạo ra một cuộc đấu tranh xã hội. Những điều dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su về sự công bằng, giúp đỡ người nghèo, và tôn trọng các giai cấp khác nhau dường như lạ lùng đối với họ. Đồng thời, các tín đồ thời Tân Ước họp với nhau vì họ đồng ý về những tư tưởng căn bản về sự Sáng tạo và Cứu chuộc. Họ dạy rằng tất cả nhân loại đều được Đức Chúa Trời tạo nên. Họ cũng dạy mọi người có thể được cứu nhờ thập tự giá của Đấng Christ. Thập tự giá cho thấy rõ ràng mỗi người rất có giá trị đối với Đức Chúa Trời, dù người đó là ai đi nữa.

1 Cô-rinh-tô 12:12-18 và **1 Phi-e-rơ 2:4, 5** cho thấy các tín đồ khác nhau tham gia và làm việc chung với nhau như một nhóm thế nào?

Thật là những thí dụ hùng hồn về sự hiệp một trong hội thánh! Sứ đồ Phao-lô dùng thí dụ của thân thể để bày tỏ hội thánh và các thuộc viên. Thân thể liên kết chặt chẽ với nhau. Các phần làm việc phù hợp với nhau và lệ thuộc vào nhau. Tất cả các bộ phận có những công việc đặc biệt. Nếu một phần của thân thể bị đau, thì cả thân thể bị đau (1 Cô-rinh-tô 12:18-26).

Phi-e-rơ thêm một thí dụ nữa về nhà thiêng liêng với những thuộc viên như những đá sống. Mỗi viên đá vừa vắn hoàn toàn trong việc xây dựng một đền thánh đẹp đẽ sẽ đem lại sự vinh hiển và tôn vinh cho danh Đức Chúa Giê-su. Trong những thí dụ này, mỗi thuộc viên liên kết chặt chẽ với những thuộc viên khác. Đức Chúa Giê-su tạo nên sợi dây hiệp một yêu thương trong một thế giới có những mối tương giao tan vỡ, cãi cọ, và tranh dành quyền lực. Điều này chứng tỏ một sự tranh luận hùng hồn cho Cơ Đốc giáo. Đức Chúa Giê-su phán rõ ràng về lẽ thật này, “Ta ban cho các ngươi một điều răn mới, nghĩa là các ngươi phải yêu nhau; như ta đã yêu các ngươi thế nào, thì các ngươi cũng hãy yêu nhau thế ấy. Nếu các ngươi yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các ngươi là môn đồ ta” (Giăng 13:34, 35).

Hội thánh bạn bày tỏ thế nào sự hiệp một trong bài học hôm nay? Cũng hãy tự hỏi, bạn có giúp đem lại sự hiệp một không? Nếu không, bạn có những thái độ nào để thêm vào nan đề này?

Những Phần Quan Trọng Của Sự Hiệp Một: Một Sứ Mạng Và Một Sứ Điệp

Các tín đồ trong Tân Ước bày tỏ sự hiệp một thì nhiều hơn là chỉ có cảm xúc ấm áp trong vòng thuộc viên.

Hãy đọc Công vụ 1:8; 4:33; 5:42; 9:31; và Công vụ 28:28-31. Sự mong ước lớn của hội thánh thời Tân Ước là gì? Sự ước muốn này hiệp một họ thế nào?

Các môn đồ thật phấn khởi về một điều lớn hơn họ rất nhiều. Mạng lệnh của Đấng Christ để đem phúc âm tới cho toàn thế giới quan trọng đối với họ hơn là những tham vọng cá nhân. Hội thánh không thể đem Phúc Âm đến với cộng đồng cho tới khi nào hội thánh hiệp một. Nhưng hội thánh không bao giờ hiệp một cho tới khi được toàn vẹn bởi sự rao truyền phúc âm.

Sứ mạng đem người ta lại gần với nhau. Các tín đồ đầu tiên phấn khởi về sứ mạng. Đời sống, sự chết, sự sống lại, làm việc như Thầy Tế lễ Thượng phẩm, và sự tái lâm của Chúa giúp họ làm việc chung với nhau. “Những người ấy bền lòng giữ lời dạy của các sứ đồ” (Công vụ 2:41, 42). Và sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su giúp họ có sự hiệp một.

Sứ đồ Phi-e-rơ dùng những lời “lẽ thật hiện đây” để miêu tả sứ điệp của hội thánh (2 Phi-e-rơ 1:12). Sứ điệp “lẽ thật hiện đây” trong thời Phi-e-rơ hiệp một hội thánh và thúc đẩy hội thánh tiến tới với sứ điệp tiên tri: Họ phải rao truyền cho thế giới lời tiên tri về Đức Chúa Giê-su Christ là Đấng Mê-si trong Cựu Ước đã được ứng nghiệm. Vì thế, hội thánh đã hiệp một với sứ mạng lẽ thật hiện đây rất quan trọng về sự ứng nghiệm của lời tiên tri.

Bây giờ, trong những ngày cuối cùng của lịch sử trái đất, Đức Chúa Trời cũng ban cho dân sự Ngài một sứ điệp lẽ thật hiện đại rất quan trọng (Khải huyền 14:6-12). Đó là sứ điệp “tin lành đời đời,” dùng chủ đề về sự phán xét, sự vâng lời, và sự Chúa tái lâm. Sứ điệp này là điều hiệp một tín đồ Cơ Đốc Phục lâm như một gia đình toàn thế giới. Nếu sứ điệp này “yếu” hay bị coi như lỗi thời, thì sự hiệp một của hội thánh sẽ tan rã, và sứ mạng sẽ mất tầm quan trọng. Nếu sứ điệp của hội thánh không rõ ràng, thì sứ mạng sẽ thất bại. Sự rao giảng sứ điệp tiên tri của Ba Thiên sứ cho tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm lý do để làm công việc của mình.

Bạn liên hệ thế nào với sứ điệp và sứ mạng của chúng ta? Hay tại sao bạn là tín đồ Cơ Đốc Phục lâm? Hãy đem câu hỏi của bạn tới lớp trong ngày Sa-bát?

Tổ Chức Của Hội Thánh: Hệ Thống Cho Sự Hiệp Một

Kinh Thánh Tân Ước cho chúng ta thấy hội thánh đầu tiên có một hệ thống được hoạch định rõ ràng. Hệ thống này giúp bảo vệ giáo lý thuần túy của hội thánh, và giúp giữ tâm trí của thuộc viên nghĩ đến sứ mạng.

Trong Công vụ 6, một nhóm môn đồ nhỏ gặp nhau để giải quyết nan đề làm thế nào chia sớt thực phẩm cho các bà góa của các tín đồ người Hy Lạp. Họ lựa ra các chấp sự để giải quyết vấn đề. Và các thuộc viên hội thánh tôn trọng uy quyền của các nhà lãnh đạo hội thánh này.

Cũng vậy, khi sứ đồ Phao-lô chấp nhận Đấng Christ và trở nên tín đồ trên đường đi Đa-mách, ông được Chúa hướng dẫn đến cùng A-na-nia, là một người lãnh đạo trong hội thánh (Công vụ 9:10-17).

Sau khi Phao-lô được A-na-nia làm phép báp-têm, Đức Thánh Linh hướng dẫn ông đến gặp các nhà lãnh đạo khác của hội thánh ở Giê-ru-sa-lem. Và họ đồng ý hỗ trợ chức vụ của Phao-lô (Công vụ 9:26-30).

Tương tự như vậy, trong Công vụ 20, Phao-lô gặp các trưởng lão hội thánh từ Ê-phê-sô để cảnh báo họ coi chừng những giáo sư giả và những điều dạy dỗ sai lạc của họ (Công vụ 20:17, 27-32).

Hãy thời Tân Ước giải quyết thế nào nan đề lớn về phép cắt bì?

Hội nghị ở Giê-ru-sa-lem giúp hội thánh ở thế kỷ thứ nhất khỏi sự phân rẽ trầm trọng. Một hệ thống được hoạch định kỹ lưỡng với những người lãnh đạo giỏi rất quan trọng để giữ các sự dạy dỗ thuần túy của hội thánh. Thí dụ, các đại diện hội thánh địa phương được gửi đến Giê-ru-sa-lem để tham dự vào sự thảo luận về giáo lý. Những cuộc thảo luận này có những kết quả nghiêm trọng cho tương lai của hội thánh. Khi nhóm đại diện này có sự đồng ý, họ viết ra quyết định về hành động của ủy ban. Sau đó, họ gửi quyết định này tới các hội thánh có nan đề: An-ti-ốt, Sy-ri, và Si-li-si (Công vụ 15:23).

Các thuộc viên chấp nhận quyết định của hội nghị ở Giê-ru-sa-lem. Họ vui mừng là Đức Thánh Linh đã hướng dẫn họ để trả lời cho nan đề trầm trọng của họ (Công vụ 15:30-35).

Nếu bạn là thuộc viên của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm, thì bạn có liên quan trong hệ thống của hội thánh. Bạn có phần nào trong hệ thống đó? Và làm thế nào bạn có thể hữu ích hơn cho hệ thống?

Để Có Sự Hiệp Một

Chúng ta càng gần gũi với Đức Chúa Giê-su thì chúng ta càng đến gần với nhau hơn. Chúng ta nhìn với sự hiểu biết thiêng liêng mới. Đó là vì Thánh Linh của Đấng Christ giúp chúng ta nhìn nhau khác hơn. Những điều nhỏ nhặt đã có lúc làm buồn chúng ta thì bây giờ không còn quan trọng nữa với sự giúp đỡ của Đấng Christ. Ấn điển diệu kỳ của Đấng Christ giúp chúng ta quên đi những sự cãi cọ cay đắng. Những tranh luận cũ bị bỏ đi. Những điều chia rẽ chúng ta bị phá tan. Phúc âm hàn gắn những mối tương giao.

Thí dụ, Đức Thánh Linh được tuôn đổ tràn đầy trên các tín đồ trong ngày lễ Ngũ tuần của Công vụ 2. Khi điều này xảy ra, các môn đồ thay đổi thái độ đối với nhau. Trong sự sáng chiếu rọi từ Thập tự giá, các môn đồ hiểu nhau khác hơn.

“Mỗi Cơ Đốc nhân thấy trong anh em mình một thí dụ về tình yêu và lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Điều họ thấy quan trọng nhất là hết lòng đi theo Đấng Christ. Tham vọng của các tín đồ là bày tỏ bản tính của Đấng Christ càng nhiều càng tốt và làm cho nước Ngài càng ngày càng lớn mạnh hơn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 48.

Hãy liệt kê những sự thực hành đã khuyến khích sự hiệp một trong các Cơ Đốc nhân trong thế kỷ thứ nhất. Tại sao những thực hành này rất mạnh để đem các tín đồ lại gần với nhau? Hãy đọc Ma-thi-ơ 18:16-20; Công vụ 1:14; 12:5, 12; 6:7; Ma-thi-ơ 28:16-20.

Hy vọng và mong muốn có sự hiệp một không đem lại gì. Hội thánh thời Tân Ước cầu nguyện với nhau và nói chuyện với nhau. Họ cùng nhau học Lời Chúa, và cùng chia sẻ đức tin. Cầu nguyện, học Kinh Thánh, và làm chứng là những dụng cụ mạnh mẽ đã tạo nên và giữ sự hiệp một của hội thánh mạnh hơn. Khi cầu nguyện cho nhau, chúng ta trở nên gần gũi với nhau hơn. Tham gia trong công việc để đến gần những người khác trong cộng đồng tạo nên một sự hiệp một hay đoàn kết. Một hội thánh sống, hiệp một và mạnh có những thuộc viên cầu nguyện với nhau, học lời Chúa, và tiếp cận với cộng đồng.

Có một số những điều nào có thể làm cho sự hiệp một của hội thánh bạn bị nguy hiểm? Tại sao quan trọng để hiểu những điều này và sẵn sàng để đối phó với chúng?

Thứ Sáu * 16 Tháng 8

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Các môn đồ đầu tiên là những người có bản tính và ý kiến khác nhau. Họ sẽ là những thầy giáo cho thế giới, và họ bày tỏ những bản tính khác nhau. Để thành công trong công việc Chúa, các vị này cần có sự hiệp một trong cảm giác, tư tưởng và hành động. Mục đích của Đấng Christ là đem những người khác nhau này lại gần nhau để làm việc trong sự hiệp nhất với Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 20.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Tại sao một hệ thống hiệp nhất của hội thánh rất quan trọng đối với chúng ta? Việc gì sẽ xảy ra cho sứ mạng, sứ điệp, và hội thánh chúng ta nếu mỗi hội thánh đi theo đường lối riêng của mình? Hãy tưởng tượng nó sẽ hỗn độn thế nào!
- 2 Trong lớp, hãy trả lời câu hỏi: Tại sao tôi là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm?
- 3 Sự hiệp một rất quan trọng cho hội thánh. Nhưng có một vài điều còn quan trọng hơn. Nếu có, thì điều đó là gì? Thí dụ, Phao-lô đang đương đầu với những người giảng các giáo lý khác nhau. Ông viết, “Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một ‘tin lành’ nào khác với Tin lành chúng tôi đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa: Nếu ai truyền cho anh em một ‘tin lành’ nào khác với Tin lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them!” (Ga-la-ti 1:8, 9). Điều gì đã xảy ra cho sự hiệp một của những người Ga-la-ti?
- 4 Hãy suy nghĩ thêm về sứ điệp và sứ mạng quan trọng thế nào đối với chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm. Suy cho cùng, mục đích của chúng ta là gì nếu không có sứ điệp? (Không có ai giảng dạy sứ điệp đặc biệt này cho thế gian). Đồng thời, có những điều gì hiệp một chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm ngoài sứ điệp và sứ mạng của chúng ta? Và tại sao những điều này quan trọng?
- 5 Tại sao sự hiệp một rất quan trọng cho bất cứ sự phục hưng và cải cách nào giữa chúng ta?